

γομάρι

γομάρι, το, ουσ. [<μσν. γομάριν <γομάριον, υποκορ. του αρχ. ουσ. γόμος (= φορτίο, βάρος)], το γαϊδούρι. **1.** το φορτίο που μπορεί να μεταφέρει κάθε φορά ένα γαϊδούρι: «κουβάλησε δυο γομάρια σανό». **2.** υβριστικός χαρακτηρισμός σε αναίσθητο και ανάγωγο άτομο, με την έννοια το κτήνος, το ζώο: «μήπως περίμενες καλύτερη συμπεριφορά από ένα τέτοιο γομάρι;». **3.** άνθρωπος σωματώδης και δυνατός: «δεν ντρέπεσαι, κοτζάμ γομάρι, να τα βάζεις μ' αυτό τ' ανθρωπάκι;». Υποκορ. **γομαράκι, το** (βλ. λ.).

- φταίει το γομάρι, χτυπάει το σαμάρι, βλ. συνηθέστ. φταίει ο γάιδαρος, δέρνει το σαμάρι, λ. [γάιδαρος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας